

Sygn. akt IV KZ 25/21

## POSTANOWIENIE

Dnia 28 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **M. R.**

skazanego za czyn z art. 157 § 2 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 28 lipca 2021 r.,

zażalenia oskarżonego

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 17 maja 2021 r., sygn. akt II

AKo (...), o uznaniu się niewłaściwym

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

**postanowił:**

**uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać do  
ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w (...).**

### UZASADNIENIE

Niezależnie od konkretnej argumentacji przedstawionej w jego uzasadnieniu zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Brak było bowiem jakichkolwiek podstaw do stwierdzenia swej niewłaściwości w niniejszej sprawie przez Sąd Apelacyjny w (...).

Zgodnie z dyspozycją art. 42§4 k.p.k. – w razie niemożności utworzenia odpowiedniego składu w sądzie przed którym toczy się postępowanie, w kwestii wyłączenia orzeka sąd wyższego rzędu. Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w P. wobec złożenia przez sędziów tego sądu żądania wyłączenia ich od udziału w sprawie uznał, że zachodzą warunki ze wskazanego

art. 42§4 k.p.k. i przekazał sprawę sądowi wyższego rzędu jakim niewątpliwie w tym wypadku był Sąd Apelacyjny w (...).

Tak więc w niniejszej sprawie przedmiotem rozpoznania nie był tylko wniosek strony o wyłączenie sędziego (sędziów), ale również żądanie złożone przez tych sędziów o wyłączenie ich od rozpoznawania sprawy. Zgodnie z dyspozycją art. 42§2 k.p.k. jeżeli sędzia uzna, że zachodzi przyczyna wyłączająca go z mocy art. 40 k.p.k., wyłącza się, składając oświadczenie na piśmie do akt, a na jego miejsce wstępuje inny sędzia. Jednak z dyspozycji art. 42§4 k.p.k. wynika możliwość, że wobec złożenia żądań o wyłączenie od orzekania w sprawie przez poszczególnych sędziów, nie da się utworzyć składu do rozpoznania wniosku strony, bez względu na to, czy jest on zasadny. Sposób postępowania, w takiej sytuacji, unormowany został w art. 43 k.p.k.

Skoro zaś zaistnienie takiej sytuacji jest procesowo dopuszczalne i uprawniona osoba w Sądzie Okręgowym zwróciła się do Sądu Apelacyjnego – jako sądu wyższego rzędu – o rozstrzygnięcie tej kwestii, to należało ją rozpoznać merytorycznie, a bezsprzecznie był do tego właściwy wskazany Sąd Apelacyjny.

Brak zatem podstaw ku temu, aby uznać argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia za zasadną w kwestii właściwości do rozpoznania sprawy.

W tym stanie rzeczy, nie budzi wątpliwości trafność zażalenia.

Z uwagi na powyższe Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji. Obecnie Sąd Apelacyjny powinien przystąpić do merytorycznego rozpoznania wniosku strony, również w kontekście żądań sędziów o wyłączenie ich od rozpoznawania tej sprawy. Wskazane byłoby definitywne rozstrzygnięcie tej kwestii bez odsyłania do ewentualnych braków formalnych wniosku, a więc tego, czy dotyczy on jednego wylosowanego do rozpoznania sprawy sędziego, lecz dostrzegając też treść żądań poszczególnych sędziów tego sądu, poprzez zbadanie ich zasadności.